

[Aksel Møller.]

gerne har bestandig krævet store ofre af befolkningen, og vi må nu, belært af disse bitre erfaringer, kræve en regeringspolitik, som ikke påny gør dem forgæves.

Det var dette, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen i sin tale den 14. marts i det høje ting ivrede så stærkt for. Desværre førte det ærede medlems tilslutning til regeringens kriseforslag ikke til den rammeoverenskomst, som han ønskede, og som efter hans opfattelse helst 3—4 år frem i tiden skulle omfatte hele landets udgiftspolitik, derunder det vigtige spørgsmål om dækning af kapitalbehovet ved en fortsættelse af obligationssalget. Det ærede medlem ønskede at befri os for siksak-kursen. Når det ærede medlem nu endelig ville stå inde for krisepolitikken, kunne jeg have ønsket mig, at han havde gjort sig kostbar; så havde han vel f. eks. kunnet undgå de sparebeviser, som bare betyder, at man skubber en del af vanskelighederne fra 1950'erne ud til 1960'erne, og så havde regeringen måske været mere imødekommende, da han tilbød den sin berømte livrem. Nå, den socialdemokratiske finansminister, som er den voksen, er næppe født endnu. Til gengæld fandt der en ordveksling sted mellem det ærede medlem og den højtærede statsminister om dette problem. Overfor det ærede medlems advarsler bedyrede den højtærede statsminister sin regerings gode vilje. Den højtærede statsminister sagde (sp. 2935):

„Jeg siger til det ærede medlem, at alle må være interesserede i, at der nu i de kommende år søges tilvejebragt fasthed og stabilitet i dansk økonomi. Det er regeringens bestemte vilje og hensigt at følge denne linie og søge dette tilvejebragt.“

Denne forpligtelse er det reb, som den højtærede statsminister skal fastholdes i. Vi noterer, at han i sin majtale krævede tilbageholdenhed overfor nye udgifter og agtpågivenhed overfor rimelige sparemuligheder, og især har vi opmærksomheden henvendt på den tale, han holdt på De samvirkende Fagforbunds kongres. Dens påvisning af, hvad der er nødvendigt for en sund økonomi, svarede nøje til, hvad der ofte er blevet sagt af andre i denne sal, men det er aldrig før sagt af en socialdemo-

kratisk statsminister. Så sandt som en omvendt synder skal hilses med glæde, skal den højtærede statsminister ikke have utak for den måde, hvorpå han skildrede sin forestående opgave. Mit parti er enigt med ham i, at det må være dansk politiks opgave nu at styrke eksporterhvervene, muliggøre produktionsapparatets udvidelse og forbedring, dæmpe stigningerne i omkostningsniveauet og reservere nationens kræfter til udbygning af de produktive anlæg. Men indtil jeg får syn for sagen, har jeg mine tvivl om den høje regerings praktiske politiske muligheder for at følge denne kurs, og jeg er ikke engang sikker på, at vi helt forstår hinanden, når dette program skal omsættes til virkelighed.

Lad mig nævne nogle eksempler. Det lyder lovende, at udgiftskrævende reformer ikke skal gennemføres, uden at dækning anvises.

Men i den aktuelle situation må det unægtelig tilføjes, at dækning ikke må tilvejebringes ved, at man flytter midlerne fra opsparing til forbrug. Den rigtige erkendelse: at man må holde forbrugets andel tilbage for at forøge udbygningen af de produktive anlæg, bør få en væsentlig indflydelse på lovgivningen, bl. a. på den højtærede finansministers skattereform. Forøgede selskabsskatter og formueskatter vil jo i vid udstrækning netop overføre midler fra produktiv anvendelse til offentligt forbrug.

Lad mig iøvrigt i denne forbindelse udtrykke håbet om, at der nu kan skaffes enighed om en skattereform, men vel at mærke en skattereform, hvor beskatningsreglerne udformes efter den målsætning, den højtærede statsminister har givet for sin økonomiske politik, altså således at de opmuntrer til forøget flid, til større opsparing, til mere omfattende investeringer. Den højtærede finansminister har jo været nødt til at opgive sit attentat på skattefradragsretten, og det er ikke den eneste indrømmelse, han må belave sig på at gøre for at opnå enighed om en skattereform; men den er den afgørende betingelse for, at forhandlinger i det hele taget kan komme i gang.

Desværre har regeringen jo allerede nu ved at ændre de ekstraordinære afskrivningsregler fjernet en vigtig spore til for-